

Adolf Quetcuti

President del COAATT

Fa tot just set mesos que el Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers d'Edificació de Tarragona va iniciar una nova etapa amb una junta que encapçala Adolf Quetcuti i que

s'ha marcat entre altres reptes la defensa del territori i la potenciació dels col·legiats. Tot seguit conversem amb ell del moment present però també mirem a l'horitzó, al futur més immediat.

Es tanca un any on s'ha notat una lleugera recuperació del sector de la construcció i que permet dibuixar un 2016 amb bones perspectives. Quina lectura se'n fa del 2015?

Faltaria tenir el balanç econòmic de l'any per fer una lectura del tot acurada del 2015 però crec que, deixant a banda aquest argument, podem ser positius si fem un balanç global. En primer lloc, cal esmentar l'augment dels drets per registres i visats que ens han permès proposar un petit increment del 3% en el pressupost per l'any vinent. No vull dir que s'hagi visat més però l'obra nova ha crescut un 80% i la rehabilitació ha augmentat un 36%, un fet que permet tenir una certa esperança en la reactivació del sector. I en segon lloc, el balanç també és bo perquè el pressupost de l'any 2015 s'ha complert en el sentit que els ingressos han estat superiors als previstos i les despeses s'han reduït superant també a les presupostades.

Quin balanç en fa al capdavant de la presidència del Col·legi?. S'han complert els principals objectius plantejats per la nova junta?

De moment, crec que hem de parlar de una fase de continuïtat o de consolidació de les accions que ja es duïen a terme i, al mateix temps, d'estudi de noves accions de cara al funcionament i a la presència del col·legi en tots aquells llocs o s'hi pugui influir per a obtenir feina per als col·legiats.

Els membres de junta, continuadors i nous que s'han incorporat al govern del col·legi, ho han fet amb una gran predisposició i ganes de trobar solucions i alternatives a qüestions que ha comportat la crisi econòmica i que tanta repercussió ha provocat en el col·lectiu i en la professió.

Hem de començar a dotar de con-

tingut i de funcions a la Fundació COAATT; tancar acords amb el Col·legi de Lleida, de cara a recuperar deute per la venda del CITAM; intentar treure un millor rendiment al patrimoni immobiliari del qual disposem; a banda de totes aquelles accions encaminades a l'auto-finançament del propi col·legi amb el mínim o nul cost per als col·legiats que passen per la consolidació i millora dels serveis que es presten i per augmentar la confiança dels col·legiats en la seva institució.

Teniu entre els vostres reptes la voluntat de defensar el territori i potenciar a tots els col·legiats.

Com ho fareu?

És el nostre objectiu clau, defensar els nostres tècnics i el nostre territori. Ho aconseguirem intentant ser en tots aquells llocs de l'administració, o molt especialment del sector de la construcció, en els quals puguem ser influents i possibilitant que la tasca de l'aparellador sigui valorada i crec que, el més important, reconeguda a nivell professional. En la mesura que la confiança del client sigui major, més important serà la nostra intervenció.

També és important la representació del nostre col·lectiu en el Consell Català i en el Consejo General de la Arquitectura Técnica.

El 2016 s'enceta amb un optimisme moderat amb unes previsions de creixement al sector de la construcció. Com es veu aquest element?

Tal i com comentes, l'optimisme és moderat, o diria que molt moderat, de manera que cal tenir esperança en què els moments més durs han passat i que no baixarem per sota dels índex de feines de l'any 2014. És cert que el creixement actual és lleuger però constant. Encara que com veiem massa sovint en les notícies, les economies mundials que semblaven dominar gran part

del mercat econòmic, també trontollen i acaben influint força en els mercats econòmics de l'estat i de Catalunya. Per tant diria que esperança, optimisme però prudència.

Es recupera, tot i que lentament, l'obra nova. Se'n torna a fer.

Això sembla. Hi ha una lleugera recuperació, pel que fa a visats d'obra nova i les dades de creixement són massa escandaloses perquè es parla del 80% d'augment però cal tenir en compte de quins nivells partíem. És a dir, quan els darrers anys s'ha produït quasi bé una paràlisi de les obres noves, ara quan se'n fan unes quantes suposen un augment que impacta per les dades però encara falta molta feina a fer.

El nou govern de Madrid —quan es formi— serà determinant per ajudar al sector si marca una bona estratègia en infraestructures. No creus?

Doncs crec que sí, que les infraestructures a nivell estatal i especialment a nivell de la nostra demarcació haurien de permetre una renaixença del sector immobiliari, tant a nivell d'obra nova com de rehabilitació. Però no podem obviar les noves circumstàncies que a nivell de representació parlamentària es presenten en el govern de l'Estat, amb pactes en un o altre sentit força complexes i a més amb l'afegit de la recent constitució del Parlament, també amb nous reptes.

En fi, que tenim al davant unes legislatures que haurien de ser esperançadores per al relleu de l'economia, però que al mateix temps es presenten força dificultoses.

La rehabilitació i l'elaboració de tràmits com els certificats energètics, ITE's i cèdules han estat la solució que ha fet aguantar al sector fins ara?

Doncs bàsicament sí. El fet de que els decrets dels ITE's s'hagin desenvolupat aquests anys de crisi, que els certificats energètics i les cèdules siguin indispensables per a qualsevol operació de compravenda i/o de lloguer, ha fet que molts col·legiats hagin destinat els seus esforços a aconseguir aquests tràmits per a poder subsistir. Per altra banda, l'escàs moviment del mercat immobiliari, la pertinença de molts d'aquests immobles a les entitats bancàries, ha fet que propietaris que en altres circumstàncies haguessin optat per la construcció o compra d'una nova casa, s'hagin decantat per continuar en els seus habitatges i realitzar en aquests una rehabilitació o reforma per tal de millorar-la.

La Inspecció Tècnica d'Edificis continua sent l'assignatura pendent per la baixa quota de compliment a moltes poblacions. Com ho afronteu?

Doncs amb insistència. Hem enviat cartes a tots els propietaris per comunicar-los la necessitat de passar la inspecció. Més que en un sentit d'obligatorietat, que hi és, en el sentit de ser coneixedors de l'estat del seu immoble o edifici per tal que els permeti programar un manteniment i el que és més important planificar a curt, i mig termini quines actuacions cal fer en cada moment.

Per tant, hem de recordar als propietaris dels habitatges que l'haurien d'haver fet, igual que als dels immobles que s'incorporen enguany, i també cal mantenir col·laboracions amb el col·legi d'administradors de finques per treballar-ho conjuntament.

Cal fer una nova crida a les administracions (les locals) perquè s'hi impliquin més?

És necessari, no tan sols perquè cal fer les inspeccions sinó perquè els permetrà conèixer l'estat del parc immobiliari de les poblacions i molt especialment dels nuclis antics o mes vells dels pobles i ciutats. En aquest moment estem fent gestions amb l'Ajuntament de Tarragona per possibilitar la signatura d'un conveni de col·laboració en aquest sentit, cosa que esperem que es pugui materialitzar aviat. A més, aquest conveni possiblement pugui obrir noves col·laboracions a altres municipis que confiïn en la nostra institució i el nostre col·lectiu.

A Tarragona els aparelladors heu cercat formules per sortir endavant. El portal Obres Amb Garan-

tia és un exemple. Quin balanç en feu a hores d'ara?

El nou portal www.obresambgarantia.com ha tingut una molt bona acollida i repercussió. El que pretenem és que es puguin assolir noves fites. Fins al mes de desembre s'havia incrementat la captació de feines, multiplicant-les per 10, des de la seva posada en marxa, i d'aquestes sol·licituds que han estat gestionades des del COAATT, s'han aconseguit realitzar més del 35% de les feines captades. Cal doncs continuar treballant en aquesta eina en la que hi tinc molta confiança perquè crec que acabarà sent

l'element de relació entre els clients i el col·lectiu.

Es veu la llum al final del túnel? Dibuixa'ns els futur a curt termini.

Crec que, en general, sóc una persona força optimista i per tant no deixaré de ser-ho ara. Per tant, penso que anem en un camí constant i ascendent, lentament, però ascendent i això és positiu. Però tal i com he comentat abans, els mercats econòmics mundials són extremadament variables i qualsevol canvi negatiu afecta d'immediat a l'economia del nostre país. Així que confiança, optimisme i sensatesa. ●●●